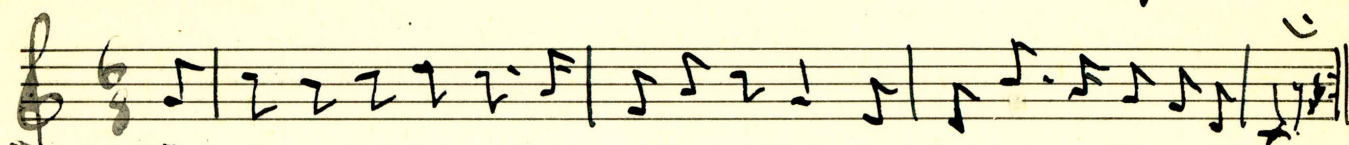

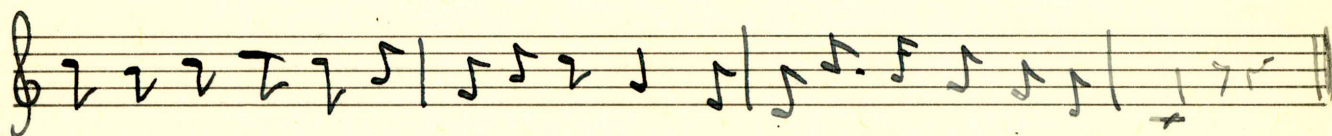
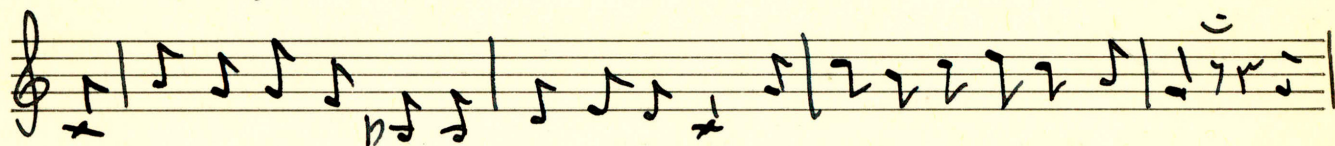
82a

kop.

Esbo, Rödskorv

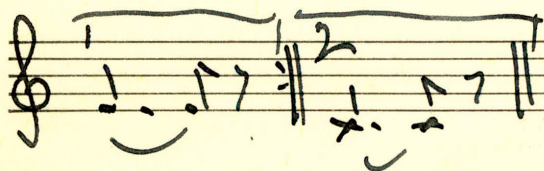
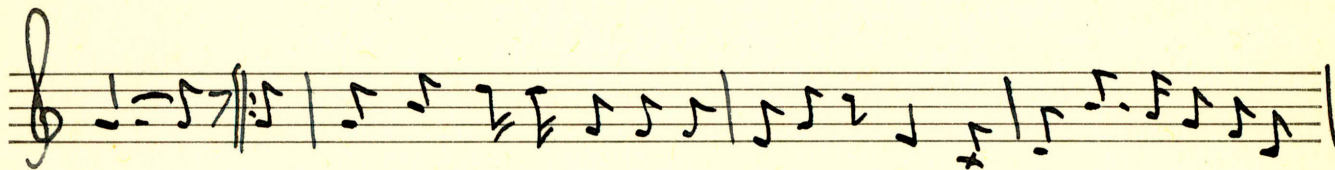
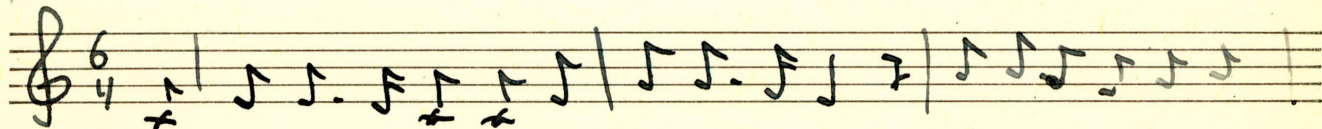
I ungdomens blomstring

Karl Elsholm

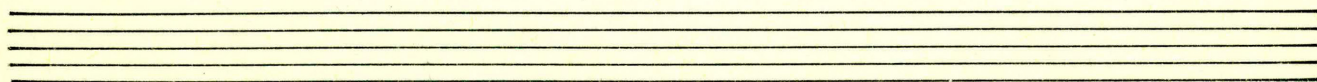
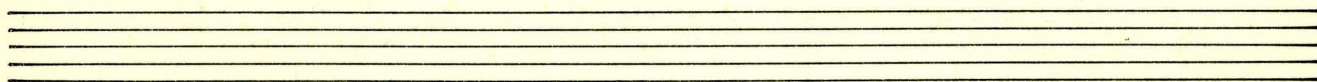
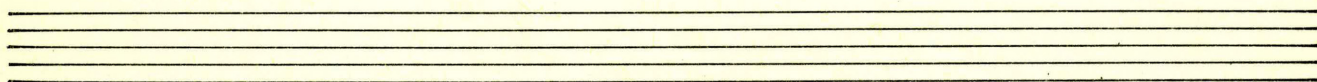
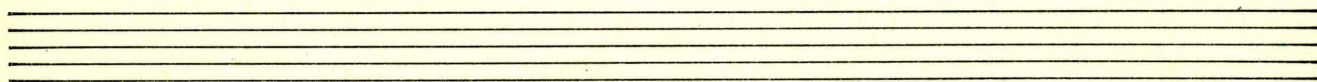
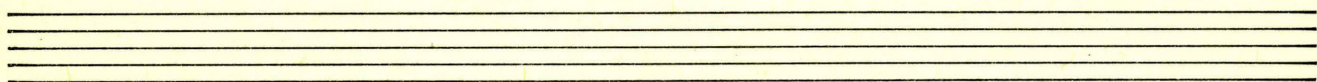
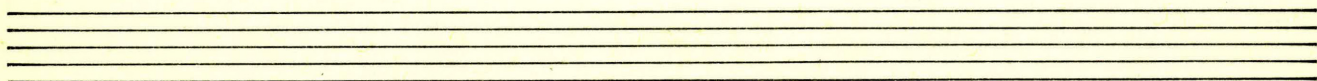
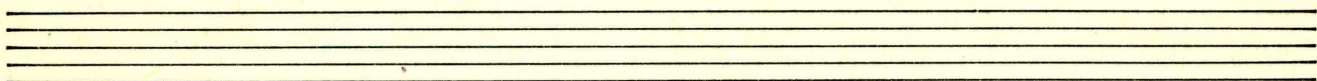
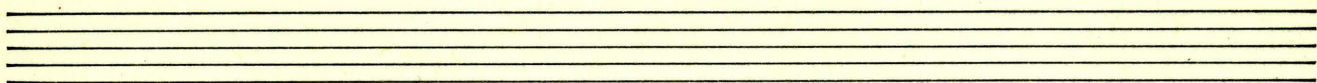
2.8.1939

82b

Dagmar Pettersson

2.8.1939

$\frac{A}{B}$ R. E. Westerlund $\frac{O}{V}$
Helsinki-Helsingfors

„Import“

Kärlekens fantasi.

①

I ungdomens blomstring jag satte så huld
min tro till en flicka så schön
(men i hennes hjärta blott falskhet fått bo)*
men hennes unga hjärta av falskhet var fullt,
av lyrd får han en gång sin lön::
1. mi
2. do

XX

Vid tjugo års ålder förskjuten jag blev
av vännen jag älskat så ömt.

Jag tänkte då genast att skriva ett brev,
(hindra alltså.)
men tårarna hindrade mig.

⑥ (Den)

(Som tändes i)

En brinnande kärlek upptändes hos mig,
(den står i mitt hjärta än kvar)
som är uti hjärtat finns kvar.
(fast jag nu är så förskjuten)
Fastän jag är övergiven av dig
en vän uti himlen jag har.

XX Str. 2

*(enl. Karl Ekholm.)

①

Jag tänkte du mig älskat, men det var ej sant,
du talte blott falskhet med mig,
En börda så tung får jag bära alltså,
men den bär jag gärna för dig.

⑦ (Jag beder till Herren att han måtte snart)

Till honom jag längtar, o måtte han snart

mig taga från jordens grus
(den brinnande kärlek som finns på jorden än kvar)
ty den glädje jag här uppe jorden har haft
(den slöcknar) (som)
har slöcknat lik brinnande ljus.

③ (Jag har inte penningar, ej silver eller guld)

Jag vet du har penningar, silver och guld
(därför förskjuter)

och därför så sviker du mig,

(men) (betänker) (så)
men dock jag besinnar att det var min skuld,
(som) (min)
ty jag satte (trohet till dig.

Du aldrig mig älskat, fast du det har sagt,
du har blott talt falskhet mot mig.

En börd så tung på mitt hjärta du lagt,
men jag ber så gärna för dig.

④ Så sök dig en vän, som rikedomar har
och lev du med honom förnöjd,
vi skola i himmelen stå som ett par,
ja för Herren, med honom förnöjd.

⑤ En kys jag dig sänder om du den möttar,
(trygg och så varm)
den ilar så glatt till dig fram.

(sö)
Om du till mig kommer, får du stanna kvar
(jag vill trycka dig ömt till min barm.)
och vila så trygg vid min arm.

Jag slutar att skriva, jag kan inte mer
och kanske jag gör dig besvär.

Kanhända på resan du ställer nu är
till vännen du håller så kär.

Jag dig nu vill bjuda ett hjärtligt farväl
och tecknar med dansande hand,

att du var mitt hjärta, du var all min själ.

Jag aldrig dig bortglömmen kan.

Jag själv utar hjärtat har sagt dessa ord,
som här uppi papperet står,
och om vi ej träffas mer här uppi jord,
i himlen vi mötas väl få.

[illegible]

Daymar Petterssons visbok.

⑨ (I Tenals socken jag finnes ännu,
om någon vill spörja mitt namn.
Men gissen i byn om I det kan,
för jag vill ej nämna mitt namn.)